

[Raunkjær.]

Det faktiske Forhold efter den Takstændring, vi fik fra den 1. Januar 1928, er, at Ugeblade og Tidsskrifter under 35 g pr. Nummer — og det er langt de fleste af disse Blade, ligegyldigt hvad Opgave de varetager, men jeg holder mig nu her til dem, der arbejder for Landbruget — blev praktisk talt fuldstændig forbigaaet ved den Takstændring. Jeg skal ikke komme ind paa en Dokumentation i Enkeltheder, et Blik paa den gældende Tarif viser Rigtigheden af det, jeg her har sagt, og det er jo derfor, de nævnte 4 Medlemmer paa den Foranledning jeg allerede her har nævnt, har ment at burde fremkomme med en Henvendelse paa dette Sted og til Finansudvalget, som jo ogsaa, hvad vi maa takke for, har taget Andragendet op og lagt det til Grund for et Samraad med Ministeren. Jeg retter her ved — saa indtrængende, jeg kan — en Henstilling til den højtærede Minister om at tage Tarifieringen for disse Blade op til fornyet Overvejelse.

Jeg kan yderligere nævne, at denne Henvendelse, som vi nævnte 4 Medlemmer har befordret, er støttet og anbefalet saavel af De samvirkende danske Landboforeninger som af De samvirkende danske Husmandsforeninger, men det er klart, at det, jeg her har anført, gælder for den samlede Tidsskrifts- og Ugebladspressen, og jeg slutter med at fremhæve, at det, man fra disse Sider har ønsket, er ikke nogen Begunstigelse, blot at de, hvad enten Tarifferne skal sættes op eller ned, bliver behandlet fuldstændig lige med Aviser, saaledes som det fandt Sted til 1. Januar 1919. Det er mit Haab, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder vil finde vort Andragende egnet til at danne Grundlaget for en fornyet Overvejelse af dette Spørgsmaal.

Holdgaard: Jeg skal kun gøre et Par korte Bemærkninger om det samme Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Raunkjær nu har talt om, Porto for Ugeblade. Jeg kan i alt væsentligt tiltræde det ærede Medlems Udtalelser. Vi, som arbejder med Husmandsblade — det gælder baade det jydsk Blad Husmandshjemmet og Øboernes Blade — synes, vi er blevet forurettet ved den Behandling, Ugebladene har faaet, og jeg synes ikke, det er rigtigt, at man tilsyneladende vil sammenligne de faglige erhvervsmæssige Blade med alle mulige Annonceblade. Jeg synes, man kunde drage et Skel mellem disse. Jeg ønsker kun at fremsætte disse faa Bemærkninger for at være med til at rette en

Henvendelse til Ministeren for offentlige Arbejder om at tage under velvillig Overvejelse, om der ikke, om ikke lige for Tiden, saa dog i en ikke alt for fjern Fremtid, kunde findes Mulighed for Nedsættelse af Porto for Ugeblade, fordi denne Porto trykker ualmindelig haardt.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): Det er jo rigtigt, at Porto for Ugeblade er steget uforholdsmæssig stærkt siden 1917, men deraf slutte, at man for disse Forsendelsers Vedkommende nu kan arbejde sig ned til Før-Krigs-Prisen, kan man dog ikke. Thi medens man fra 1871 op igennem de forskellige Postlove havde samme eller endda til Tider ringere Porto for Ugeblade end for Dagblade, har de forskellige Postlove, der er vedtaget i 1918, 1919, 1920 og 1922, fastsat en betydelig højere Porto for Ugeblade end for Dagblade, og denne gennem Postlovenes Revision af Rigsdagen fastholdte Forskel, som jo har til Grundlag Overvejelser i vedkommende Folketingsudvalg og Landstingsudvalg, hvor sikkert disse Forhold har været drøftet, og hvor der ogsaa, mig bekendt, har været Henvendelser fra Folk, der var interesserede for Ugebladene, vil det formentlig neppe være muligt at faa Lovgivningsmagten til at ændre, i alt Fald vil det ikke blive let.

Det er altsaa en Lovgivning, som nu gennem tre Revisioner er blevet fastholdt af Rigsdagen; og administrativt at foretage en Takstnedsættelse, hvorved Taksten for Ugeblade og Dagblade, saaledes som krævet, blev ens, kan man ikke. Naar Rigsdagen har sagt, at der skal være det Forhold, at det er omtrent en halv Gang eller dobbelt saa dyrt at udsende Ugeblade som at udsende Dagblade, kan en Ministers Beføjelse til at nedsætte Portotaksten ikke være, at han ophæver den Forskel, som der af Rigsdagen paa Forhaand er sat mellem de to forskellige Bladforsendelser.

Da min Forgænger fra 1. Januar 1928 administrativt foretog en Nedsættelse af Avisporto, foretog han den derfor gennemsnitlig ens for Ugeblade og Dagblade; de fik gennemsnitlig en Nedsættelse af 0,4 Ø. pr. Nummer, og saaledes, at den i Loven fastsatte takstmæssige Forskel blev uændret.

Sagligt set er det ogsaa, efter hvad Postvæsenet hævder, naturligt, at denne Forskel vedblivende er til Stede. Postvæsenet hævder, at Dagblade er betydelig lettere at omdele end Ugeblade, idet Postbudet, som hver Dag afleverer Dagbladet, ikke behøver at forsyne dette med Adresse eller indordne